

[Chr. Christiansen.]

hvertvets Forhold, dels om forskellige Trafikspørgsmaal fra Vendsyssel.

Blandt de Erhverv, som for Tiden har store Vanskeligheder at kæmpe med, indtager Fiskeriet en fremskudt Plads. Det er Vanskeligheder, som er af yderst alvorlig Karakter, og som det er paatrængende nødvendigt at faa overvundet inden alt for længe. Jeg ønsker derfor med mine efterfølgende Bemærkninger at fremkalde en Forstaaelse og et Initativ, som er i Stand til at give Fiskeriets Udøvere bedre Arbejdsvilkaar, bedre Økonomi, og som er i Stand til at fremme Forsyningen af Fisk paa Hjemmemarkedet. Jeg forudsætter, at der stadig fra Rigsdagens Side er en velvillig Indstilling over for Fiskerne og deres Forhold. Der er i Tidens Løb gennemført forskellige Love og Foranstaltninger, der har gavnet og fremmet Fiskerierhvervet paa forskellig Maade. Men det er min Opfattelse, at der er Brug for yderligere Foranstaltninger og et stærkere Initiativ saavel fra Fiskernes som fra Statens Side. Der maa sættes Bestræbelser i Gang for at skabe en mere samlende Linie for Fiskeriets Trivsel, Bestræbelser, som tager fornødent Hensyn baade til Dagens Forhold og til Fremtidens.

Som et Eksporterhverv har Fiskeriet staaet noget i Skygge af Landbruget. Paa Grund af Forholdenes Karakter maatte Landbruget faa en dominerende Stilling, som Fiskerierhvervet ikke kunde naa frem til. Det har ikke altid været lige let at faa Ørenlyd for, at det kunde være af stor Betydning for Landet, at vi i vor Eksport havde saa mange Strengte at spille paa som muligt. Er der end ikke mange Forhold at beklage sig over i den Tid, Fiskerierhvervet har været tilknyttet Landbrugsministeriet, har der dog altid i Fiskerikredse været Utilfredshed med denne Tingenes Tilstand, navnlig fordi man følte, at Fiskeriet trods alt er et Anneks til Landbruget. Den korte Periode for nogle Aar siden, da vi havde et særligt Ministerium for Søfart og Fiskeri, var en Tid, som Fiskerne mindes med Glæde og Tilfredshed. Man havde da en Følelse af, at Fiskeriet fik en bedre Placering, og man havde større Virkemuligheder for alle Erhvervets Interesser. Alle Kredse inden for Fiskerierhvervet nærer derfor et varmt Ønske om at faa deres eget Ministerium, saaledes at de mange nye Opgaver, som nu foreligger, kunde faa bedre Udviklingsmuligheder.

Jeg maa sige, at det forekommer mig, at der er meget, der taler for denne administrative Omlægning. I de sidste 50 Aar

har Fiskeriet udviklet sig særdeles stærkt og har dermed givet Bevis for, at det er og fortsat kan blive en betydningsfuld Bestanddel baade i vor Eksportøkonomi og i vor hjemlige Forsyning. Ligesom dansk Landbrug har Fiskeriet naturlige og gunstige Vækstbetingelser. Vor lette Adgang til Havet overalt i Landet, de mange dygtige og modige Fiskere giver os et Aktiv, der kan blive mere værdifuldt for Landet, end det for Øjeblikket er Tilfældet. Hvis man ser paa Tallene for den hjembragte Fiskefangst, vil man klart se, at der er en stigende Udvikling. Jeg tænker her i første Række paa Saltvandsfiskeriet. I 1933 blev der indbragt 84,5 Mill. kg Fisk, og de afsattes til 34,9 Mill. Kr. I 1939 var disse Tal steget til 103,3 Mill. kg og til et Beløb af ca. 45 Mill. Kr. Og ser vi paa den Stigning, der har fundet Sted under Krigen og under Besættelsen, er Tallene kommet meget højere op, men det er maaske nok ikke helt rigtigt at bruge dem som almindelig Rette-snor for den Udvikling, som kan tænkes. Men alligevel tror jeg, at der er Grund til at sige, at de Resultater, Fiskeriet har kunnet opvise i de senere Aar, berettiger til at tro, at der her er et Erhvervsomraade, som kan bringe vort Land endnu større Fordele.

Fiskerierhvervet befinder sig imidlertid i Øjeblikket i en Art Krisetilstand, som rammer mange af vore Fiskere meget haardt, og det betyder tillige en uheldig og skadelig Tilstand for vort Land. Det er i væsentlig Grad en Afsætnings- og Priskrise vi befinder os i, og som betyder, at vi slet ikke er i Stand til at udnytte den Kapacitet, som Fiskerierhvervet ellers rummer. Jeg henstiller derfor indtrængende til den høje Regering og i Særdeleshed til den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri, at sætte yderligere Anstrengelser ind paa at udbedre og udvide vore Eksportmuligheder for vore Fiskeriprodukter. Jeg ved meget godt, at det er en vanskelig Opgave, men saa meget mere gælder det om, at alle Chancer bliver prøvet og enhver Mulighed udnyttet. Det er meget svært for Fiskerne at forstaa, at der ikke er Brug for Fisk rundt om i Landene, naar de dog ved, at der mangler Mad alle Vegne. Jeg vil i denne Forbindelse ogsaa gerne lægge et godt Ord ind for Kystfiskerne og henstiller, at de ogsaa faar en rimelig Andel i de Eksportkontingenter, som tildeles.

Til Trods for, at Fiskerne paa Grund af de daarlige Afsætningsforhold ikke har ilandbragt særlig store Fangster i de senere Maaneder, har de alligevel ikke kunnet afsætte det hele. Paa alle Fiskepladser her